

РЕШЕНИЕ

№ 865

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11266** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Патентното ведомство (ПТ), чрез процесуален представител Т. Т. срещу Решение № 20211727 от 30.09.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 23 състав по НАХД № 11317 по описа за 2019 г. С последното е отменено Наказателно постановление (НП) № 30 от 21.05.2018 г., издадено от заместник - председателя на Патентното ведомство, с което на „К. България Е. енд КО“ КД, на основание чл. 81, ал. 1 от ЗМГО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Счита, че мотивите на съда са неясни, противоречиви и непоследователни. Твърди, че неправилно съдът е приел, че поради допуснати съществени нарушения следва да отмени НП. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново за потвърждаване на НП.

В съдебно заседание, касаторът – Патентно ведомство на Р България, чрез процесуалния си представител юрк. Т. поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „К. БЪЛГАРИЯ Е. ЕНД КО“ КД чрез процесуалния си

представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни доводи излага в представения по делото отговор на касационна жалба. Претендира разноси.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, обсъди посочените в жалбата пороци на решението, в рамките на правомощията си по чл. 218, ал. 1 АПК, съдът намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена срещу решение, подлежащо на касационно оспорване, от активно легитимирано лице и в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН. Ето защо, същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 24.04.2018 г. в търговски обект-хипермаркет „ К. С. - М.“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], била извършена проверка от Комисия от Патентно ведомство, при която са намерени и иззети 18 бр. пластмасови кофички, съдържащи майонеза (вкус краставички), 19 бр. пластмасови кофички, съдържащи майонеза (вкус пушена), 12 бр. пластмасови кофички, съдържащи майонеза (вкус трапезна), 16 бр. пластмасови кофички, съдържащи майонеза (вкус чесън), 17 бр. пластмасови кофички, съдържащи майонеза (вкус топено сирене), 22 бр. пластмасови кофички, съдържащи майонеза (вкус кърби). Всичките от изброените веществени доказателства съдържат майонеза, производство на [фирма]. На дружеството – жалбоподател бил съставен АУАН 54/24.04.2018г за нарушение на чл. 81, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 2, т.2 ЗМГО, за това, че използва в търговската си дейност, като предлага за продажба стоки – пластмасови кофички, съдържащи майонеза, сходни на регистрираната по национален ред триизмерна търговска марка с рег. № 41673, регистрирана за стоки от клас 29 от МКСУ, със срок на закрила до 06.03.2021г с притежател на регистрираната марка [фирма]. Търговска марка с рег. № 41673 е триизмерна и представлява непрозрачен паралелепипед, на който горната страна е отворена и се затваря чрез реборт с поставения етикет. Околните стени на паралелепипеда са гладки, на които на малко разстояние от периферията вертикално са разположени на равна стъпка една от друга вдлъбнати вертикални ленти с еднаква големина, така, че цялата околна повърхност на паралелепипеда е оребрена. Страничните ръбове са закръглени.

При проверката в търговския обект не са предоставени документи, удостоверяващи връзката на откритите стоки и притежателят на триизмерната марка с рег. № 41673.

Както в НП, така и в изготвеното по назначение на административно-наказващия орган експертно становище изрично е посочено, че иззетите веществени доказателства са визуално сходни с триизмерна марка с рег. № 41673 на база на форма и отделните елементи, от които тя се състои.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление и на „К. България Е. енд Ко“ КД му е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 81, ал. 1 З. , като на основание чл. 81, ал. 5 посочените стоки са отнети.

Съдът е отменил НП тъй като е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до накърняване на процесуалните права на

жалбоподателя, независимо, че АУАН и НП са издадени съответно от компетентен орган в кръга на правомощията му. Обосновал е извода си с това, че административно наказателният орган, в нарушение на чл. 52, ал. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, не е посочил, разгледал и обсъдил всички намиращи се по преписката доказателства, въз основа на които да формира обоснована преценка по същество, поради което и направените от последния изводи се явяват незаконосъобразни и неправилни. Отделно от това, с оглед депозираното срещу АУАН възражение и допълнение към него, към които са представени съответно относими доказателства, които на практика не са обсъдени, а НП е издадено от административно наказващият орган единствено, позовавайки се на експертизата, изготвена от И. И. – държавен експерт в дирекция „Правни дейност и спорове“ към ПВ.

Решението на районния съд е правилно.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съд е формирал правилен и обоснован извод за липса на извършено нарушение по чл. 81, ал. 1 от ЗМГО, вр. чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО.

Разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗМГО предвижда, че правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който: 1. е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана; 2. поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката; 3. е идентичен или сходен на марката за стоки или услуги, които не са идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на по-ранната марка или би ги увредило. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО предвижда, че използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак.

Административнонаказателната разпоредба на чл. 81, ал. 1 от ЗМГО предвижда, че лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 500 до 1 500 лв., а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 1 000 до 3 000 лв.

Настоящият съдебен състав намира за правилен извода на районния съд, че видно от заключението на приетата съдебно – маркова експертиза, с оглед ниската степен на отличителност на регистрираната марка № 41673, и въпреки идентичния начин на пазарна реализация, връзката, която релевантния кръг потребители може да направи между марка № 41673 и стоките на жалбоподателя, е малко вероятна. Липсата на сходство на знака на Жалбоподателя и марката № 41673, въпреки идентичността на стоките, обуславя ниска степен на вероятност за объркване на потребителите, т.е. потребителите ще могат да разграничат стоките и няма да се объркат, че стоките майонеза, предлагани от двамата различни субекта, имат единен произход.

Съдът, както въззивната, така и настоящата инстанция, няма основание да не кредитира заключението, като компетентно, пълно и мотивирано изготвено.

По изложените съображения касационната инстанция намира за правилен извода на СРС, че не е налице извършено от „К. България Е. енд КО“ КД административно нарушение по чл. 81, ал. 1 от ЗМГО, вр. чл. 13, ал. 2, т. 2 от ЗМГО.

Мотивиран така, съдът намира обжалваното решение на СРС за правилно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63 ал.5 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство, които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, II касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20211727 от 30.09.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 23 състав по НАХД № 11317 по описа за 2019 г.

ОСЪЖДА Патентно ведомство на Р България да заплати на „К. БЪЛГАРИЯ Е. ЕНД КО“ КД сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляващо разноски по делото на основание чл.63 ал.5 от ЗАНН.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.